

— zaviazat' Cyperskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že Cyperská republika si tým, že nezahrnula celú oblasť jazera Paralimni do národného zoznamu lokalít prichádzajúcich do úvahy ako lokality európskeho významu (LEV) do decembra 2009, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 1 smernice 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín. Cyperská republika nespochybňovala potrebu zahrnúť jazero Paralimni do navrhovaných LEV. Uvedená oblasť však nebola v rámci lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku do zoznamu navrhovaných LEV zahrnutá. Cyperská republika informovala 24. novembra 2009 Komisiu, že jazero Paralimni bolo oficiálne zahrnuté do siete Natura 2000, pričom však dôležitý severný cíp jazera nebol do navrhovaných LEV zahrnutý. Dňa 24. apríla 2009 bola vo vládnom vestníku Cyperskej republiky uverejnená zmena územného plánu oblasti Paralimni, pričom išlo o zmenu, ktorá severný cíp jazera zmenila na rezidenčnú oblasť. Komisia tvrdí, že nie je opodstatnené nijaké obmedzenie rozlohy biotopu a že Cyperská republika si nezahrnutím jazera Paralimni do národného zoznamu navrhovaných LEV nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 1 smernice 92/43/EHS.

Komisia okrem toho tvrdí, že konkrétne poškodzujúce činnosti v oblasti jazera Paralimni (najmä nezákonné a neprimerané čerpanie vody, stavebný rozvoj, preteky na motocykloch a prevádzka strelnice) degradujú a poškodzujú biotop druhov a Cyperská republika si tak tým, že neprijala ochranné opatrenia na ochranu populácie druhu *Natrix natrix cypriaca*, nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce zo smernice 92/43/EHS, tak ako ju Súdny dvor vykladal vo svojej judikatúre (veci C-117/03 a C-224/05).

Ďalej Komisia tvrdí, že vzhľadom na činnosti, ako je stavebný rozvoj v oblasti a oddelenie stavebných pozemkov na severnom cípe jazera Paralimni, bol negatívne ovplyvnený biotop endemických druhov a ich populácií. Cyperská republika si tak tým, že neprijala potrebné opatrenia na vytvorenie a uplatňovanie systému prísnej ochrany užovky *Natrix natrix cypriaca* prostredníctvom „koherentných a koordinovaných opatrení preventívnej povahy“ nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 12 ods. 1 písm. a), b) a c) smernice 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín.

Žaloba podaná 8. júla 2010 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-346/10)

(2010/C 246/52)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Zavvos)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— rozhodnúť, že Helénska republika tým, že uložila obmedzenia na vydávanie dopravných licencií pre úžitkové vozidlá a súkromné cisternové vozidlá, najmä v § 4 zákona č. 383/1976, § 6 a § 7 zákona č. 3054/2002 a v ministerstvách dekrétov o vykonaní týchto zákonov, a tým, že uložila fixné poplatky (v určitých hraniciach) na dopravné služby poskytované úžitkovými vozidlami, porušila článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej Únie (predtým článok 43 ES),

— zaviazat' Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že skutočnosť, že udelenie nových licencií pre úžitkové vozidlá závisí na „prepravných potrebách krajiny“, ktoré nie sú objektívne definované, obmedzuje slobodu usadiť sa nákladných cestných dopravcov v Grécku, a keďže predmetné obmedzenia nie sú odôvodnené dôvodmi verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia, § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 383/1976 porušuje článok 49 ZFEÚ (predtým článok 43 ES).

Komisia ďalej uvádza, že uplatnenia fixných poplatkov s hornými a spodnými hranicami po prvé odrádza zahraničné podniky od prístupu na trh s nákladnou cestnou dopravou alebo na grécky trh s ropnými výrobkami, a po druhé bráni podnikom už usadeným v Grécku v rozvoji ich činností, pretože sa im odopiera možnosť účinnej súťaže s podnikmi pevne usadenými na trhu, v dôsledku čoho v súlade s judikatúrou Súdneho dvora porušuje slobodu usadiť sa. Stanovenie poplatkov a podmienok dopravy nie je v súlade s článkom

96 ods. 2 ZFEÚ (keďže Komisia nevydala požadované povolenie) a neslúži ochrane zraniteľného odvetvia hospodárstva a okrajových oblastí, pričom stanovenie Helénskou republikou minimálnych hraníc poplatkov za dopravu tekutých palív úžitkovými cestnými vozidlami nie je v súlade s pravidlami slobodnej hospodárskej súťaže, v dôsledku čoho musí byť okamžite zrušené.

Komisia navyše tvrdí, že zákon č. 3054/2002 umožňuje helénskej vláde kontrolovať počet súkromných cisternových vozidiel na cestách, čím predmetné ustanovenie porušuje slobodu usadiť sa, pričom je súčasťou súboru helénskych legislatívnych predpisov, ktoré sa v konečnom dôsledku nie len snažia zachovať uzavretosť profesie dopravcu ropných tovarov, ale aj chrániť silu každej zo spoločností pôsobiacich na trhu. Určenie počtu cisternových vozidiel spoločností obchodujúcich s ropnými výrobkami správnym orgánom nie je nevyhnutné na účely prispôbenia uvedených podnikov trhovým podmienkam, a nemožno ho ani odôvodniť dôvodmi verejnej bezpečnosti (cestnej bezpečnosti) a verejného zdravia.

Komisia tvrdí, že Helénska republika nepredložila dostatočné vysvetlenie a údaje, ktoré by odôvodňovali prijatie uvedených obmedzení, v dôsledku čoho § 4 zákona č. 383/1976 a § 6 a § 7 zákona č. 3054/2002 spoločne s ministerskými dekrétmi na vykonanie uvedených zákonov a s uložením poplatkov (v určitých hraniciach) za dopravné služby poskytované úžitkovými vozidlami porušuje článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej Únie (predtým článok 43 ES).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam (Holandsko) 8. júla 2010 — A. Salemink/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

(Vec C-347/10)

(2010/C 246/53)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: A. Salemink

Žalovaný: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Prejudiciálna otázka

Odporuje ustanoveniam práva Európskeho spoločenstva, ktoré slúžia na uskutočnenie voľného pohybu pracovníkov, najmä ustanoveniam v hlave I a II nariadenia č. 1408/71⁽¹⁾, ako aj článkom 39 ES a 299 ES (teraz článok 45 ZFEÚ a článok 52 ZFEÚ v spojení s článkom 335 ZFEÚ), skutočnosť, že zamestnanec zamestnaný mimo územia Holandska na pevnom zariadení, ktoré sa nachádza v holandskej časti kontinentálneho šelfu u zamestnávateľa so sídlom v Holandsku, nie je poistený vo vnútroštátnych zákonných poisťovniach pre zamestnancov iba z toho dôvodu, že nemá bydlisko v Holandsku, ale v inom členskom štáte (v tomto prípade: Španielsko), napriek tomu, že je holandským štátnym príslušníkom a má možnosť byť dobrovoľne poistený za v podstate tých istých podmienok, aké platia pre povinné poistenie?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001 s. 35).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lotyšská republika) 9. júla 2010 — SIA Norma-A a SIA Dekom/Ludzas novada dome

(Vec C-348/10)

(2010/C 246/54)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolatel'ky: SIA Norma-A a SIA Dekom

Odporkyňa: Ludzas novada dome